

Fer conèixer el que tenim

Doncs no sembla tan complicat. Per exemple, que a la plaça de la Vila hi hagi un plafó amb un plànol de Viladecans en el qual s'hi puguin trobar els carrers, serveis, etc., i alhora hi hagi indicats els edificis i espais de tot tipus que val la pena de visitar. I qui diu la plaça de la Vila diu també altres llocs estratègics com la plaça de la Constitució, o la plaça de la Diversitat. Així, per una banda, ressaltaríem que som en una ciutat i no en una simple prolongació de Barcelona, i per una altra posaríem a l'abast de tothom les riqueses històriques que tenim i que tants conciutadans i conciutadanes desconeixen o no valoren.

I juntament amb això, una altra cosa ben senzilla. Que és fer uns fulletonets amb itineraris de coses a veure a Viladecans. Se'n poden fer diversos, per temes: el centre històric, els edificis o les façanes rellevants, les tres torres, les masies, la muntanya de Sant Ramon (per mirar-la des de baix i per pujar-hi), el camí de les Filipines i la reserva natural... Els fulletons haurien de ser motivadors del valor de cada cosa i fàcils d'entendre, i se'n podria fer una àmplia difusió.

I finalment una tercera. Que és ampliar el nombre de plaques indicatives dels diversos edificis i llocs valuosos de la ciutat, perquè només passejant-hi la nostra història i el nostre patrimoni ens pugui entrar a tots pels ulls. Potser també fóra bo repensar una mica el contingut d'aquestes plaques (per exemple, la de la Torre Mosolell recull els noms antics de la casa però en canvi explica molt poc les característiques de l'edifici i no diu el nom de l'arquitecte que el va fer, Josep Azemar).

De fet, aquestes tres iniciatives, a més de ser senzilles i barates, no són cap gran novetat. Varen ser aprovades per unanimitat en el Ple Municipal d'abril del 2005, en una moció presentada a proposta del Grup Tres Torres. Temps després, quan al mateix Ple es va presentar un Pla de Patrimoni per a Viladecans, vam veure que s'hi incloïen tot de propostes molt més complicades i cares, però que aquestes tan senzilles i que ja havien estat aprovades, s'oblidaven. Deu ser que les grans coses sempre enlluernen més, i serveixen també per sortir als telenotícies. Però resulta que si fem un gran museu, hi anirà un cert nombre de gent. Mentre que si posem un plafó a la plaça o repartim uns fulletons, pot arribar a molta més. El museu s'ha de fer, naturalment. Però si ara tirem endavant això que és més senzill, ja haurem ajudat, i molt, a fer que els viladecanencs i viladecanenques coneguem i estimem més la nostra ciutat i el nostre patrimoni.

Grup Tres Torres

Viladecans
setembre 2008
número 2

Amb el suport de
l'Ajuntament de Viladecans

Les reformes de la Torre Roja

La Torre Roja va ser propietat dels marquesos de Puertonuevo des del segle XVIII fins a principis del XX; la fotografia que publiquem a la darrera pàgina d'aquest butlletí ens mostra l'aspecte que tenia a meitat del segle XIX, abans de fer-hi les reformes.

A finals del segle XIX els marquesos encarreguen una reforma de la façana de ponent i de la torre central convertint-la en un palau d'estil medievalista. La façana de llevant queda sense reformar, i es manté la casa de pagès adossada a la torre central.

El 13 de juliol de 1907, el marquès de Puertonuevo, Baltasar Ferrer i Pujol de Senillosa, ven a Mercè Pratmarsó i Soler, esposa d'Àngel Arañó i Arañó, la propietat de la Torre Roja. A mitjans dels anys vint, Mercè Pratmarsó decideix enderrocar la casa de pagès de la banda de llevant per completar la reforma de la Torre Roja, tal i com avui la coneixem.

Fins avui ignoràvem el nom de l'arquitecte que va fer la primera reforma de la Torre Roja. Però vam trobar una pista en veure que l'autor de la fotografia que publiquem a la darrera pàgina era el fill del conegut arquitecte Elies Rogent, i aquest fet ens va portar a investigar la possibilitat que fos aquest arquitecte el responsable de la primera reforma.

Elies Rogent obté el títol d'arquitecte l'any 1849, és autor de l'edifici de la Universitat de Barcelona i director de les obres de l'expo-

sició universal de 1888 a la Ciutadella de Barcelona, i avui el seu fons documental es troba a l'arxiu històric del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. En el catàleg del fons, no vàrem trobar rastre de cap actuació a la Torre Roja, però sí que, sense buscar-ho, va aparèixer un informe encarregat per l'Ajuntament, sobre l'estat de l'església de Sant Joan elaborat per Elies Rogent. Però d'això ja en parlarem en un altre butlletí.

Pel que fa a la segona reforma al sector de llevant, en un principi atribuïda al mateix arquitecte de la Torre Modolell Josep Azemar, teníem indicis que, en lloc de l'arquitecte figuerenc, l'autor podria ser l'arquitecte noucentista Francesc de Paula Nebot, autor de la plaça de Catalunya de Barcelona i del cinema Coliseum. El seu fons documental també es troba a l'arxiu del Col·legi d'Arquitectes, i en aquesta ocasió la recerca va donar els seus fruits: vàrem trobar una carpeta titulada "Reformes a la Torre Roja propietat de Mercedes Pratmarsó Vda. de Arañó", amb plànols, croquis, fotografies i documentació escrita diversa.

Un cop estudiada, sabem que l'autor de la reforma de les façanes de llevant i nord de la Torre Roja és l'arquitecte Francesc de Paula Nebot i Torrens (1883-1965). En la documentació hi ha una carta de Pere Monmany,

constructor de Viladecans conegut com a Peret del Sèbio, datada el 3 d'octubre de 1922 i que diu que "las obras empezarán del 10 al 12 del corriente", una factura ens indica que hi va treballar el fuster de la carretera Amadeu Durso i la pintura va anar a càrrec d'Anton Piqué, també viladecanenc i conegut com l'Antonet pintor. La resta d'industrials que van participar en les obres no eren de Viladecans.

Mercè Pratmarsó va triar per el seu palau, el nº 10 del catàleg de parquets de la firma "Bastús Queraltó i Cia" i el paviment hidràulic va ser fabricat per la casa "Orsolà Solà i Cia". El cost total de les obres van pujar a un total de 145.232 pessetes amb 61 cèntims i els honoraris de Francesc de Paula Nebot 8.000 pessetes, en factura de 21 de gener de 1928.

Amb la data d'aquesta factura, podem deduir que les obres de reforma de la Torre Roja de Viladecans, van durar uns cinc anys aproximadament.

Continuarem la recerca.

La nostra web és www.gruptrestorres.cat

I si vols contactar amb nosaltres pots fer-ho a l'adreça de correu electrònic:

trestorresviladecans@telefonica.net

Cap al mil.lenari

Però a més de celebrar l'anyversari, caldrà anar fent

A la primera pàgina del nostre primer butlletí, que va sortir el passat mes de maig i vam distribuir durant la Fira de Sant Isidre, dèiem que d'aquí tres anys, el 29 d'abril de 2011, s'escaurà el mil.lenari del primer cop que apareix el nom d'aquest lloc on ara hi vivim 62.000 persones i que llavors potser no hi vivia ningú: el "Canis Vallis Sancti Clementis...".

Caldrà fer d'aquesta data un moment important, amb un bon conjunt d'actes que refermin la nostra identitat ciutadana. I per això us volem convidar a començar a parlar-ne en la trobada que tindrà lloc el divendres dia 19 d'aquest mes, tal com s'anuncia al requadre final d'aquesta pàgina.

créixer l'interès de tots pel nostre patrimoni i la nostra història. Per això, el Grup Tres Torres vol continuar-hi contribuint amb les seves activitats. I així, en aquesta mateixa trobada, parlarem d'una de les nostres joies principals: la Torre Modolell, i explicarem algunes coses de les seves vicissituds històriques segurament desconegudes.

Aquesta tasca de recerca, que fins ara pràcticament només realitzava, i amb molta eficiència, l'Arxiu Històric de la ciutat, nosaltres volem ajudar a fer-la més àmplia, amb recerques com les que anirem exposant en aquest butlletí (aquest cop, sobre la Torre Roja, a la pàgina d'aquí al costat), o amb altres recerques d'història oral, perquè

no es perdi la memòria de tot el que la gent gran ens pot transmetre, o amb l'oferta de fotografies antigues com la que oferim a l'última pàgina, per qui la vulgui emmarcar...

Tot això, juntament, és clar, amb la constant atenció a la preservació i difusió del nostre patrimoni, que és una tasca que voldríem que l'administració municipal realitzés cada cop més decididament. Hi ha molta feina a fer!

I per cert, voldríem aprofitar aquesta ocasió per felicitar els nostres veïns de Sant Climent, els quals han aconseguit finalment recupear per al poble la imatge de Sant Llorenç que hi havia a la seva ermita. L'ermita ja fa molt de temps que està destruïda, però la imatge estava guardada a la masia de Can Tries. I ara se n'ha fet càrrec l'ajuntament.

Divendres 19 de setembre
de 7 a 9 del vespre
a la sala d'exposicions de la Torre del Baró

Trobada amb el Grup Tres Torres

Per parlar del passat, present i futur de Can Modolell
Per engegar la preparació del mil.lenari de Viladecans

Parlaran Maria Victòria Herrero i Jaume Lligadas
I compartirem una estona amable menjant coca i bevent cava

Corra Propa (Viludecans)